

Stowarzyszenie Przyjaciół
Międzynarodowego Ruchu

ATD Czwarty Świat

w Polsce

www.atd.org.pl

Projekt Europejski Karawany Przyjaźni 2007

Pakiet informacyjny

Spis treści

1. Zaproszenie do wzięcia udziału w projekcie Karawany Przyjaźni
2. Informacje ogólne o projekcie Karawany Przyjaźni
3. Przebieg projektu
4. A gdyby Karawana przyjechała do twojej miejscowości....
5. Informacje o Ruchu ATD Czwarty Świat
6. Inne projekty realizowane w ramach Kampanii 2006-2007
 - 6.1 - Kampania Taponi
 - 6.2 - Deklaracja Solidarności

1. Zaproszenie do wzięcia udziału w projekcie Karawany Przyjaźni

W okresie między 17 października 2006 a 17 października 2007 Ruch ATD Czwarty Świat organizuje na całym świecie kampanię, która ma zachęcić opinię publiczną do zamianifestowania swojego sprzeciwu wobec wykluczenia i ubóstwa.

Ruch ATD pragnie w szczególny sposób włączyć w tę kampanię ludzi młodych. W miesiącach **czerwiec-październik** Europę przemierzą trzy karawany złożone z **10-15 młodych ludzi** z różnych krajów europejskich. W każdym miejscu przyjazd karawany będzie okazją do wzięcia udziału w debatach, spotkaniach oraz warsztatach. Spotkania te będą przygotowane zarówno przez młodych uczestników jak i lokalną ekipę goszczącą. Dla uczestników będzie to czas na wzajemne poznanie oraz refleksję wokół pytania „Czy chcemy Europy dla wszystkich? Jeżeli tak, to jakie działania powinniśmy się podjąć jako jednostki i społeczeństwo?”

Jednym z krajów goszczących karawany będzie Polska. Ruch ATD Czwarty Świat zaprasza do włączenia się w projekt:

- **młodych Polaków** zaangażowanych w lokalne projekty na rzecz przeciwdziałania ubóstwu oraz wykluczeniu;
- **organizacje pozarządowe, instytucje oraz osoby** zaangażowane w walkę z ubóstwem oraz wykluczeniem.

W jaki sposób można wziąć udział w projekcie Karawany Przyjaźni? Kilka młodych osób może włączyć się do ekipy karawan i przeżyć z nią część podróży. Większa liczba młodych osób może pomóc ekipie goszczącej w przyjęciu Karawany. Organizacje pozarządowe oraz osoby realizujące projekty związane z przeciwdziałaniem wykluczeniu mogą gościć karawanę w miejscu w którym działają.

Niniejszy pakiet informacyjny zawiera informacje o projekcie Karawan Przyjaźni 2007. W razie pytań prosimy o kontakt z przedstawicielami ATD Czwarty Świat Polska:

- Magdalena Macińska 507-485-272 e-mail: karawany2007@interia.pl
- Pierre Klein 505-222-609 (kontakt w języku francuskim i angielskim)

e-mail: atd-warszawa@atd-fourthworld.org

2. Informacje Ogólne o Projekcie Karawan Przyjaźni

Kampania 2006-2007

17 października 1987 roku na Placu Praw i Wolności Człowieka na Trocadero w Paryżu zebrało się ponad 100 tysięcy ludzi. Przybyli tam na apel księdza Józefa Wrzesińskiego, aby pokazać swoją solidarność z tymi, którzy na co dzień walczą z ubóstwem. Trwałym znakiem tego spotkania stały się słowa ojca Józefa wyryte na płycie pamiątkowej „ Tam, gdzie ludzie są skazani na życie w nędzy, łamane są Prawa Człowieka. Jednoczenie się dla ich poszanowania jest najświętszym obowiązkiem.” Słowa te symbolizują wysiłki ludzi, którzy tworzą ruch sprzeciwu wobec ubóstwa na całym świecie. Od roku 1992 17 października został ogłoszony przez ONZ Międzynarodowym Dniem Walki z Ubóstwem.

W związku ze zbliżającą się 20 rocznicą 17 października Ruch ATD Czwarty Świat zainicjował **kampanię 2006-2007**. Pomiędzy 17 października 2006 a 17 października 2007 na całym świecie odbędzie się szereg wydarzeń inspirowanych dążeniem do tego, aby pogłębić dialog społeczny pomiędzy osobami zmagającymi się ubóstwem i niezrozumieniem, osobami wspierającymi ich wysiłki oraz resztą społeczeństwa.

ATD dąży do tego aby w Kampania dotarła do wszystkich. Przykładem działań Kampanii jest skierowany do wszystkich obywateli apel „Deklaracja Solidarności” oraz dziecięca kampania Taporì na rzecz budowania przyjaźni pomiędzy dziećmi na całym świecie (patrz punkt 6 pakietu). Natomiast głosem ludzi młodych w Kampanii jest projekt „Karawany Przyjaźni”.

Karawany Przyjaźni

Trzon karawan stanowić będzie około. 30 młodych ludzi. Oprócz nich w projekcie wezmą udział młodzi goszczący karawanę w danym miejscu. Jeżeli będzie to możliwe będą oni mogli dołączyć do karawan na krótszy okres (od jednego dnia do dwóch tygodni). Szczególnie ważny będzie udział w karawanach młodych żyjących w trudnych warunkach.

W każdej karawanie będą podróżować młodzi ludzie z Francji oraz z kilku innych krajów europejskich. Młodzi będą ambasadorami projektu nie tylko wobec swoich rówieśników, ale i innych obywateli. Jednak to oni będą w projekcie najważniejsi. Ostateczny kształt projektu będzie zależał od ich zaangażowania, pomysłów i wizji.

Cele Projektu

Projekt jest szansą dla młodych Europejczyków do podzielenia się swoimi marzeniami na temat tego w jakim społeczeństwie i w jakiej Europie chcieliby żyć. Będą oni mogli poznać różne inicjatywy służące przeciwdziałaniu wykluczeniu, poznać innych młodych, którzy przeżywają na co dzień podobne trudności oraz nawiązać kontakty, które mogą zaowocować wspólnymi działaniami w przyszłości.

W kontekście Kampanii 2006-2007 celem karawan jest ukazanie społecznego ruchu na rzecz zwalczania wykluczenia i ubóstwa, oraz zainspirowanie ludzi do tworzenia nowych więzi społecznych, tak aby nikt nie czuł się wykluczony i niezrozumiany.

W wymiarze lokalnym przyjazd karawany będzie także okazją do przeżycia chwili wspólnego spotkania wszystkich pokoleń. W niektórych miejscach pobytu młodzi z karawan będą mogli wziąć udział w lokalnym projekcie np. remoncie lokalu młodzieżowego, porządkowaniu przestrzeni publicznej itd.

3- Przebieg Projektu

grudzień 2006 -marzec 2007	Prezentacja pakietu informacyjnego; nawiązanie kontaktu z partnerami chcącymi przyjąć karawany oraz młodymi ludźmi chcącymi wziąć udział w karawanach oraz w przygotowaniu ich przyjęcia; rozmowy na temat możliwości zorganizowania pobytu w Polsce
styczeń- czerwiec 2007	Przygotowanie ekip goszczących do przyjęcia karawan: opracowanie tej części programu pobytu karawan, którą zaproponuje ekipa lokalna.
kwiecień 2007	Spotkanie młodych z Polski chętnych do udziału w karawanach (14-15.04)
czerwiec 2007 -październik 2007	przebieg projektu: podróż karawan po Europie. W tym okresie jedna z karawan odwiedzi Polskę. Ostateczny termin zostanie ustalony w późniejszym terminie.
17 października 2007	kulminacyjny moment kampanii 2006-2007: część młodych którzy podróżowali w Karawanach weźmie udział w obchodach Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem w Paryżu.

4- A gdyby Karawana przyjechała do twojej miejscowości....

Tak młodzi przygotowujący się do udziału w projekcie wyobrazili sobie dzień podróży karawan:

Kiedy Hani pojawia się u stóp schodów czekają na niego jak zwykle dzieci. Chcą pomóc przy organizacji tak ważnego dnia. W całej dzielnicy mieszka 7000 osób i każda brała udział w przygotowaniach do przyjęcia karawany, która ma przybyć pod wieczór.

Karen przygotowała z dziećmi występ muzyczny. Dzieci wykonały instrumenty z puszek po konserwach, pojemnikach po jogurcie oraz za pomocą ryżu podarowanego przez ich mamy. Młodzi już od miesiąca ćwiczyli pokaz tańca wraz z grupą raperów. Ojcowie udekorowali scenę, która stoi w centrum dzielnicy.

Nieco dalej grupa osób przygotowuje spotkanie dyskusyjne, które odbędzie się w domu kultury. Układają książki, ustawiają projektor, stoły i krzesła. Niektórzy sprawdzają, czy plakaty zachęcające do wzięcia udziału w spotkaniu są wciąż czytelne.

Do spotkania przygotowują się też młodzi w karawanach, który już od kilku tygodni przemierzają Europę. Wczoraj wyjechali z małej miejscowości w której spędzili kilka dni na plaży. Znają już kilka osób z dzielnicy. Kiloro młodych dołączyło do karawan na wcześniejszym etapie, żeby towarzyszyć karawanie podczas przyjazdu.

Wczesnym popołudniem Hani zaprowadzi mieszkańców z dzielnicy na konferencję do centrum miasta. Dzielnica zmieniła ostatnio swój wygląd. Wielkie malowidła wykonane przez dzieci pokrywają ściany budynków. Ojcowie przygotowali już scenę, a mamy rozłożyły wokół narzuty, których wzory przypominają ich rodzinny kraj. Młodzi rozkładają sylwetki między budynkami. Niektóre z sylwetek zostaną pokazane na dalszych etapach podróży, inne w ONZ. Dołączą do sylwetek z całego świata, przypominając w ten sposób, że każdy może walczyć z wykluczeniem.

W centrum miasta zaczyna się konferencja. Uczestnicy przyszli z ciekawością plakatami i ogłoszeniami w radiu oraz reportażem w telewizji. Zadają sobie pytania: „Co to jest 17 października?”, „Co mogę zrobić?”, „Kim są ci ludzie?”. Przed domem kultury stoi scena na której odbędzie się teatr forum, animowany przez mieszkańców dzielnicy.

W karawanie, w której przygotowują się młodzi, Magdalena komunikuje się przez internet z grupą młodych ludzi, którzy w swoim kraju też przygotowali karawanę. Przemierzają Europę na rowerze by dotrzeć na Trocadero 17 października 2007. Karawany są ze sobą w kontakcie od czerwca.

Młodzi artyści, którzy także uczestniczą w karawanie, przeprowadzają ostatnią próbę zonglerki, jazdy na monocyklu, śpiewu... Czas ruszyć w drogę. Wszyscy są gotowi. Thomas bierze kamerę i zaczyna filmować. Śledzi podróż karawany od początku i dzięki temu może pokazać co się działo na każdym etapie.

Karawana kieruje się do centrum miasta, gdzie właśnie zakończyła się konferencja, a zaczyna teatr forum. Animowana jest scenka dotycząca wykluczenia. Bardzo szybko jeden z widzów podnosi rękę i proponuje zmiany w scenie. To zupełnie inne spojrzenie na sytuację, która może się przydarzyć każdemu.

Nagle pojawiają się muzycy. Na monocyklu przyjeżdża clown i zaprasza wszystkich do odwiedzenia dzielnicy. Tam zaczyna się już tworzyć grupa. Słychać muzykę- to znak że zbliża się karawana. Mieszkańcy wychylają się przez okno. Jest

coraz głośniej. Dzieci biegną w kierunku, skąd dobiega muzyka. Nadjeżdża wielki, kolorowy autobus. Podjeżdżają też busy, w środku których odbędą się warsztaty komputerowe, jest przygotowany kącik czytelniczy...

Bardzo szybko po środku placu zostaje rozstawiona wystawa zdjęć, rozłożone zostają stoły i krzeselka, a nieco dalej widać pojemniki z farbą i pędzle. Uczestnicy mogą pomalować część autobusu, który jest zamalowywany w kolejnych miastach. Z jednego z busów wyłania się ekran, na którym wkrótce zostaną pokazane świadectwa osób z całego świata.

Atmosfera święta ułatwia spotkanie. Niektórzy odwiedzają nieznane im części dzielnicy. Nauczycielka wraz ze swoimi uczniami maluje obraz. Przeżywają razem chwilę radości. Młodzi mieszkańcy dzielnicy, którzy towarzyszyli karawanie, są dumni ze swojej pracy i z tego że gościli młodych z różnych krajów i kultur ...

Nadchodzi czas na sprzątanie. Sylwetki zostają umieszczone w karawanach wraz z portretami mieszkańców. Zostaną pokazane w innych miastach. Uczestnicy wymieniają się adresami, umawiają na spotkanie na blogu oraz potwierdzają swoje pragnienie wspólnej pracy na rzecz świata, jaki sobie wymarzyli.

5. - Informacje o Ruchu ATD Czwarty Świat

ATD Czwarty Świat jest międzynarodowym ruchem, stawiającym sobie za cel walkę z nędzą i wykluczeniem społecznym. Jest on otwarty na wszelkie przekonania religijne i polityczne. Posiada status konsultacyjny przy UNICEF, UNESCO, ONZ i Radzie Europy.

Ojciec Józef Wrzeński (1917-1988)- ksiądz katolicki, Francuz z polsko-hiszpańskiej rodziny. Doświadczywszy w dzieciństwie cierpienia i poniżenia z powodu biedy, postanawia zamieszkać i pracować wśród bezdomnych z obozu Noisy-le-Grand (Francja) i razem z nimi zakłada w 1957 r. Ruch ATD Czwarty Świat .

Działalność ATD Czwarty Świat zależy od specyfiki i kultury danego kraju oraz od potrzeb społeczności lokalnych. ATD Czwarty Świat podejmuje starania, by z ludzi najuboższych uczynić najważniejszych partnerów w walce z nędzą i budowaniu świata szanującego godność każdego człowieka. Stara się również ułatwić najuboższemu zabranie głosu w publicznej debacie na temat współczesnych problemów społecznych oraz umożliwić im współdecydowanie w kwestiach, które ich bezpośrednio dotyczą.

W Polsce Ruch ATD Czwarty Świat rozpoczął swoją działalność w 1998 roku w Kielcach, od spotkania wolontariuszy z bezdomnymi na dworcu PKP i w noclegowni. Od tego czasu trwają regularne spotkania i coroczne obchody Światowego Dnia Sprzeciwu Wobec Nędzy (17 października). W 2002 r. przy dworcu PKP w Kielcach ustawiono krzyż upamiętniający zmarłych bezdomnych. Rok później zorganizowane zostały warsztaty artystyczne w Kałkowie k. Kielc.

W Warszawie ATD Czwarty Świat rozpoczął działalność w 2004 r. W salach Uniwersytetu Warszawskiego odbył się Ósmy Uniwersytet Powszechny, gdzie spotkali się ludzie najubożsi, wolontariusze i politycy z całej Europy, by wspólnie dyskutować o godności człowieka oraz o walce z nędzą i wykluczeniem społecznym. 17 października 2006 odbyły się obchody Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem pod hasłem „Przyjaźnią budujemy świat bez granic”. Obecnie ATD w Warszawie zaprasza grupy dzieci do udziału w międzynarodowej kampanii Taporii., w której mogą one dzielić się pomysłami i marzeniami jak budować przyjaźń i zrozumienie między dziećmi (patrz informacje na następnej stronie).

Stowarzyszenie Przyjaciół Międzynarodowego Ruchu ATD Czwarty Świat w Polsce
25 - 004 Kielce, ul Paderewskiego 20

Kontakt w Warszawie: Magdalena Macińska- m.macinska@interia.pl- 0507 485 272
Pierre Klein - pfklein@atd-fourthworld.org - 0505 222 609

Zapraszamy do odwiedzenia naszej strony: www.atd.org.pl

6- Inne projekty realizowane w ramach Kampanii 2006-2007

6.1 -Kampania Taponi

Międzynarodowy Ruch Dzieci ATD Czwarty Świat Taponi został utworzony w 1967 roku przez ojca Józefa Wrzesińskiego, który podróżując po Indiach spotkał bardzo biedne dzieci. Stąd zrodził się Ruch Taponi skierowany do dzieci w wieku 7-12 lat na całym świecie. To znak solidarności z najbiedniejszymi.

Przez spotkania i zabawę uczymy się jak istotne jest, by nikt nie czuł się odrzucony przez rówieśników. Tu każde dziecko jest ważne, słuchane i rozumiane. Sprzeciwiamy się cierpieniu dzieci z powodu nędzy.

Międzynarodowa Kampania Taponi 2006/2007 „Sylwetka i Serce” pod hasłem „Odkryjmy to co mamy w sercach i razem zmieniamy świat” jest oparta na jednej z wielu prawdziwych historii dzieci zmagających się z trudnościami biedy i wykluczenia.

Léon i René - chłopcy z Demokratycznej Republiki Kongo zostają przyjaciółmi mimo, że jeden z nich jest bardzo biedny. Dzieci nie rozumiejące jego trudnej sytuacji przeżywają go i odrzucają. Dzięki przyjazni obojgu chłopców René zmienia spojrzenie na Léona, a Léon czuje się akceptowany.

Po przeczytaniu opowiadania, Taponi proponuje dzieciom warsztaty twórcze. Każde dziecko prosi przyjaciela o pomoc w odrysowaniu swojej sylwetki i dekoruje ją. Na sercu piszą, czym jest dla niego przyjaźń.

Sylwetki i Serca przesłane Taponi, zaprezentowane będą w tak ważnych miejscach jak siedziba ONZ w Nowym Jorku, Plac Wolności i Praw Człowieka w Paryżu. Te wystawy pomogą politykom, dyplomatom, artystom i całemu społeczeństwu usłyszeć przesłanie dzieci. Sylwetki z opisem ich twórców będą też przesłane na cały świat, by dzieci w innych krajach mogły się z nimi zapoznać.

Opiekunów i wychowawców grup dziecięcych zainteresowanych włączeniem się w międzynarodową Kampanię Taponi 2006/2007 prosimy o kontakt pod adresem: taponi@interia.pl

Więcej informacji na stronie: www.taponi.org oraz www.atd.org.pl

6.2 - Deklaracja Solidarności

Począwszy od 17 października 2006 Ruch ATD Czwarty Świat zachęca obywateli na całym świecie do podpisania Deklarację Solidarności, która zostanie przedłożona Sekretarzowi Generalnemu ONZ w dniu 17 października 2007. (patrz tekst deklaracji na www.atd.org.pl)

Aktualne informacje na temat projektów można znaleźć na stronie www.atd.org.pl oraz www.tapori.org